



ECHO

BYĆ
SOLĄ
ZIEMI

Parafii Świętego Antoniego Padewskiego
w Gołkowicach

BIULETYN PARAFIALNY Nr 2 (107) 17.02.2013

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU

„ROK WIARY”



Egzemplarz bezpłatny

Miłość z krzyża spływająca

„Panie
zabierz moją pamięć
zabierz mój rozum
zabierz moją wolę”
abym czuł
abym widział
abym słyszał
Twój ból
Twoje cierpienie
Twoją wolę
Twoją miłość
z boleści krzyża spływającą
dla nas przelaną
krwią naznaczoną
ciemniową koronę
na głowę wtłoczoną
biczami i chłostą
okrutnych sprawców znaczoną
zanurz w mej duszy
łzy, smutek i żal,
abym z Tobą słyszał
abym z Tobą widział
abym z Tobą czuł
Twoje ogromne cierpienie
z miłości dla nas wypełnione
święte ciało ukrzyżowane.



go-ja

Przygotowanie Drogi Krzyżowej w Wielkim Poście 2013

Kaplica w Skrudzinie w piątki o godz. 17.00

22 lutego 2013 r. – Siostra Emmanuela
1 marca 2013 r. – ministranci i lektorzy
8 marca 2013 r. – Młodzieżowa Grupa Apostolska
15 marca 2013 r. – Akcja Katolicka
22 marca 2013 r. – Caritas

**W kościele parafialnym w Gołkowicach w piątki o
godz. 18.00**

22 lutego 2013 r. – Ks. Proboszcz
1 marca 2013 r. – Ks. Kanonik
8 marca 2013 r. – PDMD – z Gołkowic – Siostra Izajasza.
15 marca 2013 r. – Akcja Katolicka
22 marca 2013 r. – Caritas

DROGA KRZYŻOWA ULICAMI PARAFII

**W Wielki Wtorek 26 marca 2013 r.; o godz. 17.00 Msza Św. a
po niej Droga Krzyżowa** ulicami parafii z Gołkowic do Skrudziny.
Rozpoczęcie w kościele parafialnym, przejście obok nowego kościoła i
zakończenie w kaplicy w Skrudzinie. Drogę Krzyżową przygotowują:
młodzież, ministranci, lektorzy wraz z Księdzem Krzysztofem.

Droga Krzyżowa

Kaplica w Skrudzinie

w piątek o godz. 17.00
w niedzielę po Mszy Św. o godz. 8.00
(Kalwaryjska Droga Krzyżowa)

Kościół w Gołkowicach

w piątek o godz. 18.00
w niedzielę po Mszy Św. o godz. 7.00
(Kalwaryjska Droga Krzyżowa)

Gorzkie Żale

Kaplica w Skrudzinie

w niedzielę o godz. 14.00, potem Msza Św.

Kościół w Gołkowicach

w niedzielę o godz. 12.00 i 16.00, potem
Msza Św.



AKCJA KATOLICKA

**PRZY PARAFII ŚWIĘTEGO ANTONIEGO W GOŁKOWICACH
PROGRAM DZIAŁANIA NA ROK 2013**

1. Pomoc ubogim rodzinom w ramach programu PEAD – Bank Żywności w Krakowie, wspólnie z parafialnym Caritas.
2. **10.02.2013** – adoracja podczas 40-godzinnej nabożeństwa.
3. **15 -17.02.2013** – udział członków Akcji Katolickiej w rekolekcjach wielkopostnych w Ciężkowicach.
4. Prowadzenie Drogi Krzyżowej w Wielkim Poście.
5. Misterium Męki Pańskiej w wykonaniu Parafialnej Grupy Teatralnej z udziałem członków POAK.
6. **23.04.2013** – nabożeństwo POAK w dniu Św. Wojciecha - patrona Akcji Katolickiej.
7. **24.04.2013** – diecezjalne spotkanie modlitewno - formacyjne AK Diecezji Tarnowskiej w kopalni soli w Bochni. Temat: „Wielka jest tajemnica naszej wiary”.
8. **12.05.2013** – organizacja parafialnej pielgrzymki majowej i wspólna modlitwa w kaplicy w Skrudzinie.

9.**15-21.05.2013** – pielgrzymka AK do źródeł wiary - Włochy. Czuwanie z Ojcem Świętym na Placu Św. Piotra w Rzymie w Roku Wiary 18.05.2013.
 10.**15.06.2013** – udział AK w VII Forum Ruchów i Stowarzyszeń Katolickich Diecezji Tarnowskiej.
 11.**15.06.2013** – uczestnictwo AK w pielgrzymce na Jasną Górę.
 12.**02.07.2013** – udział AK w Wielkim Opuście Tuchowskim.
 13.**Lipiec 2013** – czynny udział członków POAK w organizacji VIII Festynu Parafialnego w Gołkowicach – dochód przeznaczony na budowę nowego kościoła parafialnego.
 14.**20.09.2013** – Dzień Społeczny AK w Gródku nad Dunajcem. Temat: „Katolicy i kultura” - w kontekście dokumentu Konferencji Episkopatu Polski „W trosce o człowieka i dobro wspólne”.
 15.**Październik 2013** – prowadzenie przez członków POAK modlitwy różańcowej w kościele parafialnym w Gołkowicach.
 16.**Październik 2013** – rekolekcje misyjne w Kozieńcu.
 17.**25.11.2013** – Święto Akcji Katolickiej - uczestnictwo w uroczystościach Chrystusa Króla Wszechświata w Tarnowie.
 18. Spotkania POAK w oparciu o materiały formacyjne - Akcja Katolicka w służbie apostołstwu. „Być solą ziemi”.
 19. Wykład Pani dr doc. Stefani Kardaszewicz - członka AK, na temat przyczyn i skutków powstawania chorób w dzisiejszej cywilizacji.
 20. Fundacja stacji Drogi Krzyżowej dla sierocińca „Home of Peace” w Betlejem.
 21. Modlitwa za parlamentarzystów.
 22. Uczestnictwo POAK w wielu innych akcjach, podejmowanych przez parafię w Gołkowicach.

Prezes POAK w Gołkowicach
Jan Gomółka

Sprawozdanie z działalności Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej w parafii pw. św. Antoniego z Padwy w Gołkowicach za rok 2012

STYCZEŃ

- Współudział w organizacji V Balu charytatywnego (07.01). Członkowie Akcji Katolickiej aktywnie uczestniczyli w przygotowaniu Balu charytatywnego, który odbył się w Ośrodku Kolonijno – Wczasowym w Gołkowicach Górnych. Dzięki sponsorom, ludziom dobrej woli całkowity dochód z balu został przekazany na budowę kościoła w Gołkowicach.
 - Zebranie sprawozdawcze POAK (25.01), na którym podsumowano i oceniono pracę oddziału parafialnego za rok 2011 i przyjęto nowy program działania na rok 2012.

LUTY

- Adoracja podczas 40-godzinnej nabożeństwa (19.02.) przygotowana i prowadzona przez członków POAK
 - Udział członków POAK w rekolekcjach wielkopostnych w Ciężkowicach w dniach 24-26.02.

MARZEC

- Misterium Męki, Śmierci i Zmartwychwstania Pana Jezusa w wykonaniu Parafialnego Zespołu Teatralnego z udziałem członków POAK w kościele parafialnym w Gołkowicach (04.03.) Wystawienie misterium w innych kościołach diecezji: Biegonicach, Czarnym Potoku, Starych Żukowicach, Zaczarniu, Nowej Jastrzębce, Tylmanowej, Łososinie Dolnej, Nawojowej, Starym Sączu i pozyskanie funduszy na budowę kościoła w Gołkowicach
 - Prowadzenie drogi krzyżowej w Wielkim Poście (16.03.)
 - Temat formacyjny: „**Kościół mistycznym ciałem Chrystusa**” (21.03.)

Chrystus ustanowił swój Kościół święty, wspólnotę wiary, nadziei i miłości na ziemi, jako widzialny organizm. Nieustannie utrzymuje go przy życiu, rozlewając przez niego na wszystkich prawdę i łaskę. Kościół jest społecznością wyposażoną w organa hierarchiczne i zarazem mistycznym Ciałem Chrystusa. Kościół ziemski i Kościół bogaty w dary niebieskie nie mogą być pojmowane odrębnie, przeciwnie tworzą one jedną rzeczywistość złożoną z pierwiastka boskiego i ludzkiego. Chrześcijaństwo jako członkowie Kościoła, mistycznego Ciała, zjednoczeni z Nim, powinni skutecznie uświęcać w codzienności swoje otoczenie i siebie samych.
 - Referat poświęcony **Tradycji** (21.03.)

U źródeł tradycji leży zachwyt człowieka. Wyjaśniono pojęcie *imprintingu*, czyli naśladownictwa. Chrześcijaństwo bowiem jest naśladownictwem miłości, stanowi bezwzględną prawdę. Jeśli chcemy ożywić tradycję

naależy czytać Pismo Święte. Jego rzetelne czytanie wyzwala tradycję i wywołuje Ducha Świętego. Nie musimy wtedy czekać biernie na niego, lecz jest dla nas wywołany. Duch Święty porusza wszystko, co jest we Wszechświecie, przychodzi wtedy, kiedy chce.

KWIECIEŃ

- Nabożeństwo POAK w dniu św. Wojciecha - patrona AK (23.04.)

- Temat formacyjny: „**Jedność Kościoła**”

„*Abyście byli jedno*” - to słowa Chrystusa do apostołów, aby nauczali wszystkie narody i szli na cały świat. Zjednoczenie człowieka z Bogiem jest siłą jedności Kościoła. Prawda o jedności Kościoła rozpoczyna się w sakramencie chrztu, dojrzewa w sakramencie bierzmowania i pozostawia swój obfity owoc zjednoczenia wszystkich wierzących w Chrystusa we wspólnocie Kościoła powszechnego. Sakrament chrztu jest fundamentem jedności z Bogiem. Sakramenty tworzą i wzmacniają zjednoczenie chrześcijan z Chrystusem. Serce wierzącego przeżywające bliskość Chrystusa, uczy się umiejętności budowania jedności z innymi chrześcijanami, którzy również przeżywają swoją jedność z Chrystusem.

MAJ

- Udział członków POAK w dekanalnym spotkaniu modlitewno-edukacyjnym w Sanktuarium Matki Bożej Niezawodnej Nadziei w Jamnej w dniu (12.05.)

- Organizacja i udział w VI Parafialnej pielgrzymce – majówce do kaplicy w Skrudzinie w dniu (20.05.)

CZERWIEC

- Udział członków POAK w parafialnym odpuscie (13.06.)

- Temat formacyjny: „**Kościół naszym domem**” (27.06.)

Z nauczania Kościoła: Kościół owczarnia, której jedyną bramą jest Jezus Chrystus. Kościół stanowi rolę uprawną, czyli rolę Bożą, zaś prawdziwa łatorośl życia to Jezus. Chrystus jest znakiem wewnętrznego zjednoczenia ludzi z Bogiem, Kościół zaś jawi się jako narzędzie realizacji jedności. Wszyscy ludzie są powołani do Królestwa Bożego, w różny natomiast sposób mają je głosić, ugruntowywać i ukierunkować. Istotnym jest jednolite świadectwo hierarchiczno-charyzmatyczne całego Kościoła i wszystkich wiernych.

LPIEC

- Udział członków POAK w przygotowaniach i przeprowadzeniu VII Parafialnego Festynu w Gołkowicach w dniu 08.07., z którego dochód przeznaczono na budowę kościoła

SIERPIEŃ

- Prowadzenie modlitwy różańcowej przez członków POAK w radiu RDN (09.08.)

- Temat formacyjny pt. „**Boży dar łez**” (29.08.)

Łzy stanowią formę komunikacji między człowiekiem a Bogiem, są darem człowieka dla Boga. Mają charakter indywidualny. Poprzez łzy doświadczamy dotyku Ducha Świętego. Warto zauważyć, że w rzeczywistości też funkcjonował również Chrystus, płacząc nad grobem łazarza. Płacz daje okazję do zatrzymania się nad własnym życiem. Łzy mogą również być formą modlitwy.

WRZESIEŃ

- Udział i pomoc w organizacji uroczystości religijno-patriotycznych pod Krzyżem Trzeciego Tysiąclecia na Przehybie (09.09)

- Udział członków POAK w dekanalnym spotkaniu w Barcicach (16.09.)

- Udział członków POAK w Dniu Społecznym w Gródku nad Dunajcem pod hasłem „Ekonomia i katolicy” w dniu (21.09.)

- Temat formacyjny: „**Boży dar łez**” (29.09.)

PAŹDZIERNIK

- Modlitwa różańcowa prowadzona przez POAK w kościele parafialnym w Gołkowicach oraz w kaplicy w Skrudzinie (29.10.)

LISTOPAD

- Wybór nowego zarządu POAK oraz Komisji Rewizyjnej (21.11.)

- Temat formacyjny: „**Realizacja obcowania świętych w rzeczywistości Kościoła: pielgrzymującego, cierpiącego i uwielbionego**” (21.11.)

Kościół jest zgromadzeniem wszystkich świętych, jest komunią świętych. Kościół obejmuje nie tylko ludzi żyjących na ziemi, ale również i tych, którzy przeszli już do wieczności, tak zbawionych, jak i pokutujących jeszcze w czyśćcu.

- Ci, którzy żyją na ziemi, nazywani są Kościołem pielgrzymującym

- pokutujący w czyśćcu - Kościołem cierpiącym

- zbawieni - Kościołem uwielbionym

Świętych obcowanie polega na tym, że wspólnota Kościoła istnieje nie tylko na ziemi, ale przekracza granice śmierci - między Kościołem pielgrzymującym na ziemi, a tymi, którzy zasnęli w pokoju Chrystusowym, istnieje łączność i wzajemne świadczenie sobie dobra. Obcowanie świętych to wzajemna wymiana darów duchowych między niebem, czyśćcem a ziemią.

- Udział członków POAK w uroczystości Chrystusa Króla Wszechświata w Tarnowie— święto AK Diecezji Tarnowskiej (25.11.)

GRUDZIEŃ

- Spotkanie opłatkowe (14.12.)

Ogółem odbyło się 8 spotkań.

Inne działania:

- Organizowanie przy współpracy z Caritas akcji pomocy dla potrzebujących rodzin. W jej ramach rozprowadzanie żywności z Banku Żywności w Krakowie. Z Banku Żywności sprowadzono 7236 kg żywności za sumę 20 515 zł. Organizację jej przywozu nadzoruje Prezes POAK p. Jan Gomółka. Dziękujemy za transport: p. Waldemarowi Widłowi, p. Andrzejowi Zychowi, p. Andrzejowi Stawiarskiemu. Słowa podziękowania należą się również p. Józefowi Mężykowi za pomoc w transporcie żywności. Rozprowadzaniem zajmują się panie z Akcji Katolickiej i Caritas.

- Całoroczne prowadzenie kroniki, w której zostają przedstawiane najistotniejsze wydarzenia z działalności POAK wzbogacane pamiątkowymi fotografiami i wpisami zacnych gości.

- Prowadzenie parafialnej strony internetowej, na której przedstawiona jest działalność POAK.

Dziękujemy wszystkim członkom POAK za duże zaangażowanie w działalność. Słowa szczególnej wdzięczności kierujemy do Księdza Proboszcza Kazimierza Koszyka - naszego Asystenta Kościelnego. Dziękujemy mu za wspieranie naszych inicjatyw, inspirację do dalszego działania, życzliwość i zawsze otwarte serce. Serdeczne Bóg zapłać!

Sekretarz POAK
Maria Masternak



Czas pokuty i nawrócenia Wielkopostne nabożeństwa

Rozpoczynamy święty okres Wielkiego Postu— czas wyciszenia i refleksji. Jest on zaproszeniem do podjęcia osobistego wysiłku, zmagania się z własnymi wadami, zwrócenia większej uwagi na potrzeby otaczających nas ludzi, a w efekcie — do duchowego wzrostu, który sprawi, iż bardziej świadomie będziemy mogli przeżyć Święta Wielkanocne. Przypominają o tym słowa jednego z tekstów mszalnych — prefacji, wykorzystywanej w czasie poprzedzającym święta Zmartwychwstania: „*Albowiem pozwalasz Twoim wiernym co roku z oczyszczoną duszą radośnie oczekiwać Święt Wielkanocnych, aby gorliwie oddając się modlitwie i dziełom miłosierdzia przez uczestnictwo w sakramentach odrodzenia osiągnęli pełnię dziecięstwa Bożego*”. Duchowe przygotowania do świąt Wielkiej Nocy obejmowały początkowo tylko czterdzieści godzin; czterdzieści dni ustalono dopiero w roku 325, w czasie soboru w Nicei. Liczba ta posiada bogatą wymowę biblijną: czterdzieści dni to czas potopu (Rdz 7,17), pobytu Mojżesza na Synaju (Pwt 9,11) i wędrówki Eliasza przez pustynię (I Kri 19,8), to również ogłoszony przez Jonasza okres nawrócenia i pokuty dla mieszkańców Niniwy (Jon 3,4), a wreszcie czas, jaki Chrystus spędził na pustkowiu, pościwając go na modlitwę i post oraz walcząc z szatanem (Mk 1,12; Łk 4,1). Czterdzieści lat trwała też tułaczka ludu wybranego przed wejściem do Ziemi Obiecanej (Lb 14,33n).

Czterdziestodniowy Wielki Post, liczony od Środy Popielcowej, zamykany jest obchodami liturgii Wielkiego Tygodnia, które rozpoczynają się w Niedzielę Palmową, czyli ostatnią niedzielę przed świętami Zmartwychwstania. Ostatnie dni Wielkiego Tygodnia, począwszy od wielkoczwartkowego wieczoru, należą już do Triduum Paschalnego. Obejmuje ono, związane z misterium eucharystycznym, uroczystości Wielkiego Czwartku, wielkopiatkowe wspomnienia męki i śmierci Chrystusa, poprzedzone wielogodziną adoracją Bożego Grobu radosne przeżycia Wigilii Paschalnej — nocy Wielkiej Soboty aż po triumf Niedzieli Zmartwychwstania Pańskiego. Wydarzenia Wigilii otwierają okres wielkanocny.

Teksty czytań mszy celebrowanej w Środę Popielcową nawołują wyraźnie do przemiany życia. „*Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem, przez post i płacz, i lament*”, „*zarządźcie święty post*” — wzywa Bóg słowami księgi proroka Joela (Jl 2,12.15), a święty Paweł nalega: „*W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem!*” (2 Kor 5,20). Nabożeństwo kończy się ceremonią posypania głów popiołem. Zwyczaj ten, wyrażający głęboki żal i skrucę, znany był już w starożytnym Egipcie, w krajach arabskich oraz w Grecji. Do liturgii Kościoła wprowadzono go w VII wieku; w roku 1091, podczas synodu w Benewencie, papież Urban II uznał ów gest za obowiązkowy element liturgii. Posypując czoła wiernych odrobiną popiołu, uzyskanego ze

spalonych ubiegłorocznych gałązek palmowych, kapłan wypowiada zdanie, przypominające o konsekwencji grzechu pierwszych rodziców:

„*pamiętaj, człowiecze, że prochem jesteś i w proch się obrócisz*”. Słowa te nawiązują do biblijnej Księgi Rodzaju, a dokładniej — do fragmentu opisującego wygnanie z raju Adama i Ewy (Rdz 3,19). Przyjęcie popiołu oznacza pokorne uznanie słabości ludzkiej oraz gotowość wewnętrzznego odrodzenia. Pomocą dla nawracającego się chrześcijanina mogą być praktyki pokutne: post, modlitwa i jałmużna. Post, we wszystkich stosujących go religiach, ułatwia spotkanie z łaską Boga, uczy dyscypliny wewnętrznej i opanowania pragnień. Zalecane w tym okresie akty miłosierdzia (np. jałmużna) pozwalają urzeczywistnić przykazanie miłości bliźniego — wspomóc potrzebujących. Szczególnie gorliwa modlitwa osobista i wspólnotowa przybiera w okresie wielkopostnym specyficzne formy, związane z męką Jezusa. Kilka lat temu z okazji odprawiania nabożeństwa **drogi krzyżowej** (początkowo: **upadków Jezusa**), upowszechnianego przez zakony franciszkanów i dominikanów. Nabożeństwo to upamiętnia przejście ulicami Jerozolimy Chrystusa, niosącego krzyż. Wiąże się ono z kultem, jaki oddawano miejscom uświęconym obecnością Syna Bożego, leżącym przy drodze między pretorium, w którym Piłat wydał wyrok, a Golgotą — wzgórzem straceń. Celebracja drogi krzyżowej polega na rozważaniu Męki Pańskiej z jednoczesnym przemierzaniem symbolicznej trasy, wytyczonej czternastoma krzyżami obrazującymi poszczególne epizody, opisane w Ewangeliach lub znane z przekazów pozabiblijnych. Omawiane nabożeństwo pojawiło się w Polsce już w XVI wieku, przybierało rozmaite kształty — należało np. odwiedzić określone kościoły i ołtarze. Kolejność i liczbę stacji jerozolimskich ustalono dopiero w XVIII stuleciu. W tym samym okresie zaczęto również w Polsce wprowadzać czternastoetapową drogę krzyżową, umieszczając stacje w świątyni, na dziedzińcu przykościelnym albo w korytarzach zabudowań klasztornych. Najstarszy z zachowanych polskich tekstów, opatrzony tytułem *Sposób nabożeństwa drogą krzyżową nazywanego*, wydany został we Wrocławiu w roku 1731. Dzięki systematycznemu upowszechnianiu droga krzyżowa, którą zwyczajowo odprawia się w piątki, zyskała w końcu XIX wieku dużą popularność.

Temat męki i śmierci Chrystusa podejmują również **gorzkie żale** — nabożeństwo rdzennie polskie, powstałe w początkach XVIII wieku pod wpływem średniowiecznych misterii pasyjnych, pieśni o Męce Pańskiej i modlitw brewiarzowych. Autorem tekstu gorzkich żalów był ksiądz Wawrzyniec Stanisław Benik ze Zgromadzenia Księży Misjonarzy świętego Wincentego a Paulo, związany z Bractwem Miłosierdzia świętego Rocha przy kościele pod wezwaniem Świętego Krzyża w Warszawie. Pierwsze wydanie, noszące tytuł *Snopek miry z Ogródu Gethsemańskiego albo żalodne gorzkiej męki Syna Bożego (...) rozpamiętywanie (...)* ukazało się w Warszawie w 1707 roku. Układ gorzkich żalów wyraźnie nawiązuje do struktury jutrzni — jednej z modlitw brewiarza, odmawianych przez osoby duchowne. Nabożeństwo, rozpoczynane pieśnią o charakterze pobudki, wzywającą wiernych do prawdziwie głębokiego przeżywania ofiary krzyżowej Jezusa (*Gorzkie żale, przybawajcie*), składa się z trzech części, z których każda zawiera trzy pieśni, wprowadzane krótkim podaniem intencji. Gorzkie żale odprawia się zazwyczaj w niedzielę — odśpiewuje się wtedy albo jedną tylko część, albo — rzadziej — całość nabożeństwa.

Wielki Post jest czasem sposobnym do organizowania rekolekcji i przedstawień misteryjnych. Te ostatnie okazale prezentują się w scenerii tzw. kalwarii, czyli budowli, przypominających swym położeniem i kształtem architekturę Jerozolimy. Sanktuarium takie budowano zazwyczaj na pamiątkę pielgrzymek do Ziemi Świętej. Najstarszy w Polsce ośrodek o tym charakterze to powstała na początku XVII wieku Kalwaria Zebrzydowska, ufundowana przez wojewodę krakowskiego, Mikołaja Zebrzydowskiego. Na uwagę zasługuje także tradycja wygłaszania kazań o tematyce pasyjnej, sięgająca w Polsce XIII wieku.

Podkreślanie przeżyć cierpiącego Chrystusa, uwidaczniające się zwłaszcza w pobożności ludowej, nie powinno przesłonić jeszcze jednego motywu, kształtującego charakter liturgii wielkopostnej — potrzeby odnowienia łask chrztu świętego. Pamiętać bowiem trzeba, że przez wieki właśnie Wielki Post był okresem przysposabiania katechumenów do przyjęcia sakramentu, włączającego do społeczności chrześcijańskiej.

Zgodnie z regulami zreformowanej liturgii - niedziele Wielkiego Postu zostały opatrzone kolejnymi cyframi rzymskimi od I do VI. Z przedostatnią, V niedzielą wiąże się tradycja przykrywania ciemną tkaniną krzyży, umieszczonych w świątyniach (zasłony te początkowo okrywały krzyże przez cały Wielki Post). Powodem tego zwyczaju była chęć odwrócenia uwagi wiernych od bogactwa wystawianych niegdyś inkrustowanych krzyży bez wizerunku Zbawiciela, a także czasowe przesłonięcie romańskich wyobrażeń krzyża z postacią stojącego Chrystusa — Triumfatora. Nastrój pokuty i modlitewnej ciszy podkreśla również zmiana tekstów i muzyki liturgicznej: w dniach Wielkiego Postu

radosne *Alleluja*, śpiewane przed odczytaniem urywku Ewangelii, zastąpione jest skromniejszą formułą. Ostatnia, VI niedziela Wielkiego Postu, czyli Niedziela Palmowa, wprowadza nas w najważniejszy fragment omawianego okresu liturgicznego: rozpoczyna się Wielki Tydzień.

Tekst na podstawie książki pod red. M. Borejszo, „Wielkanoc w polskiej kulturze”, Poznań 1997.
Agata Masternak-Nawojowska

Codzienny rachunek sumienia (wg św. Ignacego Loyoli):

I. Dziękuj Panu Bogu za otrzymane dobrodziejstwa

Staraj się wyraźnie i konkretnie zobaczyć rzeczy, które twój Stwórca i Zbawiciel czyni w tobie i dla ciebie, a także dla Twoich bliskich; spójrz na nie jako na prezent od Boga. Uświadomienie sobie darów i dobrodziejstw pozwala każdego dnia żyć w świadomości miłości Boga.

II. Proś o łaskę poznania i odrzucenia grzechów

Szczerze proś Ducha św., by dziś ponownie oświecił twoje życie, abyś mógł w prawdzie zobaczyć, jak odnosisz się do Boga, do swoich bliskich i do siebie samego. Prośba ta oznacza, że nie chcesz tkwić w iluzji, lecz pragniesz ujrzeć, jak często rozmijasz się z Bożym prawem miłości.

III. Szczegółowy rachunek sumienia

Przebiegając jedną porę dnia po drugiej, najpierw co do myśli, potem co do słów aż do uczynków postaw sobie pytania:

Jaka była treść moich więzi z Bogiem i bliźnimi? Ufałem, ceniłem, szanowałem czy przeciwnie?

Czy świadomie odnosiłem się do przykazania miłości Boga i bliźniego? Czy nie uchybiłem któremuś z przykazań? Czy żyłem dzisiaj zgodnie ze wskazówkami z Kazania na Górze: ufna wiara, miłość, akty czci, modlitwa, posłuszeństwo, wypełnianie woli Bożej, życzliwość bezwarunkowa, czynna pomoc, a w stosunku do nieprzyjaciół – pielęgnowanie przyjaznego usposobienia, gotowość do przebaczenia i pojednania, modlitwa za nich... Przyjrzyj się spotkaniom z różnymi osobami i postaw sobie pytania: Co o danej osobie myślałem, co do niej mówiłem, co dla niej zrobiłem, a co zaniedbałem? Powróć myślą do miejsc, w których przebywałeś i zapytaj siebie o stałe odniesienie do Pana Boga, bliźniego i siebie samego? Dobrze na początek jest pytanie: Czy solidnie i z jaką motywacją podejmowałem swoje obowiązki i pracę? Odpowiedz sobie na pytanie o swoje pragnienia; Czy umacniał się we mnie pokój ducha i radość czy przeciwnie – rósł niepokój i poczucie izolowania?

IV. Proś Pana Boga o przebaczenie win

Poznawszy kiedy i w czym kierowałeś się grzesznymi skłonnościami i żalując uczynionego zła, poproś Miłosiernego Ojca o przebaczenie. On wypatruje Twego powrotu i z radością wyznaje, że zawsze byłeś i na zawsze pozostaniesz jego umiłowanym dzieckiem

V. Postanów poprawę dzięki łasce Bożej

Powiedz sobie i Bogu, że szczerze pragniesz doskonalić siebie dzięki zaofiarowanej przez Boga miłości. Swoje konkretne postanowienie i swoje relacje, które badałeś, powierz łasce Bożej w modlitwie „Ojcze nasz”.

Wybór: Agata Masternak - Nawojowska



**Jeśli pragniesz pokoju
wyjdź naprzeciw ubogim!**

Jan Paweł II

Zobowiązanie do troski o ubogich wynika z godności każdego człowieka, który został stworzony na obraz Boga, a także z przykładu samego Chrystusa, który był ubogim i darzył ubogich szczególną miłością. Kościół przypomina, że przywracanie nadziei ubogim w parafiach nie może być pozostawione tylko Caritas, ale wymaga włączenia się wszystkich wiernych. Dziękujemy wszystkim parafianom za zaangażowanie na rzecz potrzebujących i aktywne współdziałanie w trosce o dobro najbardziej potrzebujących.

Kalendarium najważniejszych wydarzeń w działalności Parafialnej Caritas

LP.	Okres roku 2012	Wydarzenie
1	Styczeń	Spotkanie opłatkowe dla Seniorów. W naszej parafii jest to jedno z najważniejszych wydarzeń kulturalnych, w którym biorą udział nasi rodzice, babcie, dziadkowie oraz osoby samotne.
2	Marzec-kwiecień	Zbieranie produktów żywnościowych do koszy Caritas w sklepach w naszej parafii oraz w Biedronce w Starym Sączu. W tym zadaniu bardzo aktywnie pomagała nam młodzież ze szkolnego Koła Caritas.
3	Marzec	Przygotowanie rozważań Drogi Krzyżowej w okresie Wielkiego Postu. Staramy się zawsze aktywnie uczestniczyć we wszystkich wydarzeniach liturgicznych i modlić się z całą parafią.
4	Kwiecień	Z zebranych produktów w sklepach przygotowujemy paczki dla potrzebujących oraz rodzin wielodzietnych. Przed Świętami odwiedzamy również chorych niosąc im słowa otuchy oraz drobne upominki.
5	Kwiecień	Niedziela Miłosierdzia: Zbiórka do puszek na cele Caritas. Jesteśmy bardzo wdzięczni za zrozumienie i hojne datki Parafian na cele charytatywne.
6	Czerwiec	Wycieczka dla dzieci w wieku szkolnym do Krakowa. Była to bardzo ciekawa impreza. Rozpoczęła się długim spacerem po ZOO a następnie dzieci zwiedzały Katedrę na Wawelu, Muzeum Katedralne oraz Rynek Krakowski.
7	Lipiec	Pomoc w organizacji Festynu Parafialnego. Rozprowadzamy cegiełki od połowy czerwca oraz zajmujemy się loterią fantową w czasie Festynu.
8	Sierpień	Wydawanie żywności w ramach programu PEAD. Jest to wspólne przedsięwzięcie z Akcją Katolicką. Prowadzimy również całą dokumentację związaną z tym programem pomocy.
9	Październik	Tydzień Miłosierdzia: Chleb św. Antoniego i zbiórka do puszek. Rozdaliśmy 800 poświęconych chlebów, które symbolizują potrzebę dzielenia się tym co mamy z potrzebującymi. Poprowadzenie Różańca św. w kościele i kaplicy oraz ofiarowanie tej modlitwy za wszystkich potrzebujących oraz darczyńców dzięki, którym jesteśmy w stanie prowadzić naszą działalność.
10	Listopad - grudzień	Na rozpoczęcie Adwentu zbieraliśmy ofiary do puszek Caritas. Pisaliśmy również prośby do sponsorów, które spotkały się z wielkim zrozumieniem adresatów. Dzięki uzyskanym środkom mogliśmy zakupić węgiel i przekazać kilku rodzinom znajdującym się w szczególnie trudnej sytuacji życiowej. Wydawanie żywności z Banku Żywności PEAD- była to ostatnia transza w roku 2012.
11	Grudzień	Przygotowanie spotkania ze św. Mikołajem dla dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym. Udało nam się przygotować 130 paczek dla najmłodszych i mamy nadzieję, że sprawiliśmy dzieciom prawdziwą radość. Zbieranie przez młodzież żywności do koszy w Biedronkach w Starym Sączu i Łącku. Rozdysponowanie zebranej żywności oraz odwiedziny chorych.

Nasze wpływy z ofiar do puszek, ze skrzynki św. Antoniego, wpłat od sponsorów indywidualnych i firm wyniosły ponad 15 tys. Wydatki na cele opisane powyżej wyniosły prawie 15 tys. W kasie pozostało 558,39 zł. Nie są to małe kwoty ale również i wydatki są znaczne. Dzięki temu, że mamy wspaniałych sponsorów, których już wielokrotnie wymieniałam, nie płacimy za wiele rzeczy i dzięki temu możemy wszystkie środki przeznaczyć na pomoc bezpośrednią.

Podsumowując, serdecznie dziękujemy ks. Proboszczowi za opiekę nad Caritas, wsparcie całej naszej działalności, Siostrze Karmelitankom dziękujemy za modlitwę i ofiarowaną pomoc w akcjach przedsięwziętych, dziękujemy Ks. Krzysztofowi Migaczowi wraz ze Szkolnym Kołem Caritas za zorganizowanie zbiórki żywności przed Bożym Narodzeniem. Wyrażamy wielką wdzięczność Sponsorom za ciągłe wspieranie naszej działalności tak materialnie jak i rzeczowe. Wszystkim za wszystko serdecznie Bóg zapłać.

**W imieniu Caritas
Bogusława Niesporek**

Gorzkie Żale

To kolejny rodzaj nabożeństw odprawianych w czasie Wielkiego Postu. Są wyłącznie polskim nabożeństwem, które swoimi początkami sięga XVIII wieku. Gorzkie Żale to rodzaj rekolekcji, to ujęte w śpiew rozważania Męki Pańskiej, które pozwalają głębiej i mocniej współodczuwać cierpienie Jezusa dźwigającego krzyż.

Sylvia Korona-Sowińska

KĄCIK DOBREGO SŁOWA



**... JEST DLA NAS SZANSA,
ABY WRÓCIĆ DO „WEWNĄTRZ”
I WYSPRZĄTAĆ JE.**

Krzyż i cierpienie

Wąskimi ulicami, wśród tłumu srogiego
szedłeś na śmierć skazany mój Panie,
pod krzyża ciężarem i bólu wielkiego
niosłeś nam wszystkim swe powołanie.
Krzyż co ranił Twe obolałe ramiona,
a krew strużkami płynęła z czoła
ta krew, ten krzyż to były znamiona,
że Twoja miłość człowieka woła.
Patrzysz spokojnie na górę śmierci
bo wiesz, że smutny będzie Twój los,
a człowiek grzechem Twe serce przewierci
i stracisz swe życie jak ścięty kłosa.
W krzyżu było potworne cierpienie
i Matki Twojej bolesny płacz,
w krzyżu przyszło do nas zbawienie
okryło człowieka jak ciepły płaszcz.
Dzisiaj z pokorą pod krzyżem stoję,
modlitwą całuję głębokie Twe rany
boś Ty o Panie życia ostoją,
a krzyż zaszczylił w mym życiu zmiany.
Spójrz na mnie z krzyża, proszę Cię Panie,
spójrz swymi oczyma pełnymi miłości,
zdejmę Cię z niego – to moje zadanie
byś więcej nie zaznał od ludzi wrogości.



/Kryster/
przyg. M.Ł.



OFERTA :

- *KSIĘGA PRZYCHODÓW I ROZCHODÓW
- *RYCZAŁT EWIDENCJONOWANY
- *KARTA PODATKOWA
- *PIT, CIT, VAT
- *KADRY, ZUS
- *DEKLARACJE DO GUS
- *INNE

**VZM-1 – ZWROT RÓŻNICY PODATKU VAT OD
MATERIAŁÓW BUDOWLANÝCH !!
BUDUJESZ, REMONTUJESZ DOM LUB MIESZKANIE?-
ODZYSKAJ VAT OD MATERIAŁÓW BUDOWLANÝCH.**

**FPHU „PLATER” Moszczenica Niżna 95 33-340 Stary Sącz
Tel. 512 392 325, 501 859 755
e – mail : platerzp@vp.pl**

Wielki Post

Wielki Post to czas refleksji, zadumy, jałmużny, pokuty i umartwienia. To również taki okres w liturgii Kościoła, który obfituje w mnogość symboli.

Popiół

Pierwszym z nich jest popiół. Środa Popielcowa to początek Wielkiego Postu. Popiół, którym w tym dniu posypujemy swoje głowy ma przypominać nam, że każdy z nas z prochu powstał i w proch się obróci.

Krzyż

Znak krzyża jest symbolem naszej wiary. Prócz tego ma nam przypominać, że każdego dnia powinniśmy brać na swoje ramiona krzyż naszego ziemskiego życia i za przykładem Jezusa dźwigać go, bo tylko w ten sposób możemy odkupić swoje grzechy.

Fiolet

Z Wielkim Postem nierozzerwalnie połączony jest fioletowy kolor. W plastyce barwę tę określa się mianem barwy pośredniej, a uzyskuje się poprzez połączenie ze sobą barwy czerwonej i niebieskiej. I taki też charakter ów kolor ma w wielkopostnej symbolice. Jest symbolem Chrystusa, który pośredniczy między niebem a ziemią.

Droga Krzyżowa

Nabożeństwa Drogi Krzyżowej mają długą i bogatą historię. Odprawiane w naszych kościołach są nie tylko przypomnieniem trudnej wędrówki Jezusa na Golgotę, ale także lekcją mądrości życia, rozpoznawania tego co dobre i złe.

PIT – Y ZA 2012

**DNIA 09.03.2013 r. (sobota) od godz. 9.00 do godz. 15.00
W BUDYNKU PLEBANII W GOŁKOWICACH BĘDZIE OSOBA
UDZIELAJĄCA POMOCY W WYPEŁNIANIU PIT-ów.**

***ROZLICZ SIĘ Z URZĘDEM SKARBOWYM I SKORZYSTAJ Z
ULG KTÓRE CI SIĘ NALEŻĄ**

***PRZEKAŻ 1 % SWOJEGO PODATKU NA CELE
CHARYTATYWNE (nic Cię to nie kosztuje)**

***POMOC W WYPEŁNIENIU PIT-u – już od 20,00 zł**

***JEŚLI CHCESZ PRZEKAZAĆ 1 % SWOJEGO PODATKU NA
CELE CHARYTATYWNE, NIE KORZYSTASZ Z ULG I NIE
MASZ OBOWIĄZKU ROZLICZENIA SIĘ Z URZĘDEM
SKARBOWYM (gdyż robi to za Ciebie np. ZUS) – pomoc w
wypełnieniu PIT-u GRATIS!!**

***NA TWÓJ WNIOSEK PRZEKARZEMY WYPEŁNIONY PIT
DO URZĘDU SKARBOWEGO**

***MOŻLIWOŚĆ ROZLICZENIA PIT-u DROGĄ
ELEKTRONICZNĄ**

***MOŻLIWOŚĆ DOJAZDU DO KLIENTA**

**FPHU „PLATER” Moszczenica Niżna 95 33-340 Stary Sącz
Tel. 512 392 325 e – mail : platerzp@vp.pl**

FutureBody

Masaże wykonywane są w celu
rozluźnienia i odprężenia, mają działanie
przeciwbólowe. Polecane są osobom
zestresowanym, ponieważ likwidują
napiecie mięśniowe i stres oraz mają
wiele innych zastosowań.

Usługi masażu:

- klasyczny częściowy i całościowy,
- leczniczy kręgosłupa,
- relaksacyjny,
- sportowy, aromaterapeutyczny częściowy i całościowy,
- światłolecznictwo (lampy biotron i solux) – stosowane w
likwidacji stanów zapalnych, leczeniu reumatyzmu, przyspieszają
gojenie się stanów pourazowych, poparzeń, leczenie
przewlekłych i podostrych procesów zapalnych jamy nosowej,
zatok czy ucha oraz wiele innych,
- zajęcia gimnastyki korekcyjnej.

USŁUGI WYKONYWANE Z DOJAZDEM DO KLIENTA.

Zestawy promocyjne, rabaty:

Seria masażu (7 zabiegów) 5 % taniej,

Seria (10 zabiegów) 10 % taniej,

DO 10 KM DOJAZD GRATIS,

DALEJ DOPLATA 6 – 10 Zł,

3 ZABIEGI MASAŻU U KLIENTA – DOJAZD GRATIS.

(SIEDZIBA FIRMY: GOŁKOWICE GÓRNE 222,

33 – 388 GOŁKOWICE DOLNE)

USŁUGI WYKONYWANE OD PON. DO

PT. DO GODZ. 19.00

W SOBOTY DO 13.00

FutureBody Jakub Adamek

Gołkowice Górne 222,

33 – 388 Gołkowice Dolne

NIP: 7343242114

REGON: 122650249

email: futurebody@poczta.onet.pl

tel. 608-341-102



PLATER

Piękno czerpane z kamienia

Kominki



ZAOSZCZĘDŹ 15% KWOTY VAT

www.amprestiz.eu

FPHU PLATER Zdzisław Plata
Moszczenica Niżna 95
33-340 Stary Sącz
kom. 501 859 755, 506 387 117

Mysli św. Ojca Pio na Wielki Post

- „Nie chcemy zaprzeczać, że cierpienie jest konieczne potrzebne naszej duszy, a krzyż powinien być naszym codziennym chlebem. Jak ciało potrzebuje pokarmu, tak dusza potrzebuje krzyża - dzień po dniu - aby oczyszczać się i odrywać od stworzeń. Chcemy zrozumieć, że Bóg nie chce i nie może nas zbawić ani uświęcić bez krzyża; im bardziej pociąga do siebie jakąś duszę, tym bardziej ją oczyszcza przez krzyż”.

- „Pan Jezus nie żąda od ciebie, abyś z Nim dźwigał krzyż przez całe życie, ale niósł mały jego kawałek, w którym mieszczą się ludzkie cierpienia”.

- „Na tej ziemi każdy ma swój krzyż; powinniśmy jednak tak postępować, by nie być złym łotrem, ale dobrym”.

Wybór: Agata Masternak-Nawojowska

Objawienia na przestrzeni dziejów Knock Znak nadziei

Objawienie w małej irlandzkiej wiosce Knock jest w Polsce mało znane. Może dlatego, że nie było tam przekazu ustnego, działającego na wyobraźnię wiernych. Objawienie zdarzyło się tam tylko raz, trwało dwie godziny. Ale dla katolików z Europy Zachodniej to ważne miejsce. Co roku odwiedza je półtora miliona pielgrzymów. W setną rocznicę objawienia jednym z tych pielgrzymów był Jan Paweł II.

Ostatnio często z różnych części świata dochodzą wieści o jakimś prywatnym objawieniu. Potem na ogół się okazuje, że było to złudzenie lub oszustwo. Objawień uznanych przez Kościół jest bardzo niewiele. W XIX wieku było inaczej. Objawienia zdarzały się rzadko, zwykle w ważnych dla lokalnej społeczności, przełomowych chwilach. I prawie wszystkie zyskały aprobatę Kościoła. Takie właśnie objawienie zdarzyło się 21 sierpnia 1879 r. w Knock w hrabstwie Mayo, w zachodniej Irlandii.

II połowa XIX wieku to bardzo trudny okres w dziejach tego kraju. W latach 1845-1848 Irlandię nawiedziła klęska głodu. Rząd w Londynie (Irlandia była wówczas częścią Wielkiej Brytanii) nie zapewniał Irlandczykom wystarczającej pomocy. Skrajna bieda i niesnaski religijne (Irlandczycy byli katolikami, a osiedlani przez Londyn głównie w północnej części kraju Anglicy i Szkoci – protestantami) spowodowały masową emigrację do USA. To wszystko sprawiło, że ludność Irlandii zmniejszyła się w trzecim ćwierćwieczu XIX w. o połowę: z 8 do 4 milionów. W 1870 r. powstała antyangielska opozycja, walcząca metodami parlamentarnymi. Władze w Londynie zupełnie ją lekcewały. Irlandczycy byli załamani, potrzebowali jakiegoś znaku nadziei. I właśnie wtedy zdarzyło się objawienie w Knock.

Orędzie bez słów

W czwartek 21 sierpnia 1879 roku, mniej więcej o godzinie ósmej wieczorem nad południową nawą kościoła w Knock pojawiła się Matka Boża wraz ze św. Józefem i św. Janem Ewangelistą. Najświętsza Maria Panna ubrana była w szeroki biały płaszcz, zapięty pod szyją i łagodnie spadający na ramiona w dół. Jej ręce i oczy były podniesione ku niebu, w postawie modlitewnej. Na głowie miała piękną błyszczącą koronę, ozdobioną nad czołem różą.

Po prawej stronie Madonny stał św. Józef, w postawie lekkiego ukłonu w Jej kierunku. Ubrany był w długie białe szaty. Po drugiej Jej stronie stał św. Jan Ewangelista, ubrany w szaty biskupie. W lewym ręku trzymał księgę, a prawą miał lekko wzniesioną do góry. Cała Jego postać sugerowała moment głoszenia kazania. Obok i trochę w prawo widniał duży ołtarz, a na ołtarzu – Baranek. Za ołtarzem stał duży krzyż. Naokoło Baranka jakby zawisły w postawie uwielbienia dwa anioły. Postacie i ołtarz otoczone były lekko niebieskawym światłem.

Świadków objawienia było piętnastu. Wszyscy zgodnie zeznawali w późniejszych badaniach. Wszyscy widzieli tę samą grupę, która przez cały czas trwania zjawiska, czyli przez dwie godziny, była nieruchoma. Skąd wiedzieli, że to Matka Boża ze św. Józefem i św. Janem Ewangelistą? Prawdopodobnie osoba, która pierwsza zobaczyła objawienie – Mary Beirne, wołając pozostałych powiedziała im, że to właśnie Matka Boża ze św. Józefem i św. Janem. Nikt z obecnych nie miał jednak żadnych wątpliwości co do osób. Nie pytali tak jak w innych objawieniach: "Kim jesteś?". Wiedzieli i odmawiali różaniec. Wszyscy widzieli ołtarz z Barankiem i górujący nad nim krzyż. I wszyscy byli przekonani, że w objawieniu zawarta jest nauka o Mszy świętej, jako prawdziwej i jedynej

Oferze Chrystusa, a Matka Boża jawi się jako Wspomożycielka i Pośredniczka.

Zeznanie na łożu śmierci

Zjawisko się nie powtórzyło. Już sześć tygodni później arcybiskup Tuam, ks. John MacHale powołał specjalną komisję. Piętnastu świadków zostało poddanych szczegółowym badaniom. Komisja ustaliła, że zeznania świadków są godne zaufania.



Kult w Knock rozszerzał się błyskawicznie. Jednocześnie w Irlandii powstał silny ruch narodowowyzwoleńczy. W 1919 roku Irlandia uzyskała niepodległość. Poprawiła się też sytuacja ekonomiczna ludności. Irlandczycy powszechnie wiązali zmianę losu swego kraju z objawieniem w Knock. Uważali, że Bóg dał im sygnał, gdzie mają szukać ratunku. Orędzie bez słów mówiło, że nadzieja i wiara są w Kościele.

W 1936 roku arcybiskup Gilmartin ustanowił kolejną komisję, która miała wydać ostateczny werdykt. Uznał bowiem, że pierwsza komisja działała być może zbyt pośpiesznie. Przesłuchano troje jeszcze żyjących świadków: Mary O'Connell (panieńskie nazwisko Byrne), Patricka Byrne i Johna Curry. Wszyscy troje potwierdzili w całej rozciągłości swoje zeznania z 1879 roku. Pani O'Connell składała zeznania pod przysięgą na łożu śmierci. "Jestem w pełni władz umysłowych i potwierdzam wszystko, co powiedziałam uprzednio, a robię to wiedząc, że idę stanąć przed moim Bogiem!" To zeznanie miało wielkie znaczenie dla orzeczenia komisji. Ostateczny werdykt zatwierdzał prawdziwość objawienia.

Gdy sprawozdanie i wyniki badań Komisji zostały udostępnione wiernym i prasie natychmiast zainteresowanie miejscem objawienia wzrosło. Dziesiątki tysięcy ludzi zaczęło przybywać do Knock. Wielu przyprawdzało ze sobą chorych. Wiele też było uzdrowień, niektóre z nich zostały uznane jako nadzwyczajne przez specjalne komisje lekarskie. Kult w Knock trwa nieustannie do dziś.

Szczególnym momentem dla Knock była wizyta Jana Pawła II 30 września 1979 roku. Przyszedł on do świątyni w Knock jako pielgrzym w stulecie objawienia. Czekalo tam na niego prawie pół miliona ludzi. Ojciec Święty powiedział, że pielgrzymka do miejsca objawienia była głównym celem jego podróży. W ten sposób ostatecznie potwierdził prawdziwość objawienia.

Objawienie w Knock jest bardzo nietypowe. Nie ma w nim ustnego przekazu, nie ma orędzia, a jednak odczytano je jako naukę dogmatyczną. Prości wieśniacy tłumaczyli przed biskupią komisją, że rozumieją, co Bóg im przekazał: że najważniejsza jest Msza święta, która jest Ofiarą Chrystusa – Baranek, leżący na ołtarzu, stojący obok Krzyż były czytelnymi symbolami. Zrozumieli też obecność Matki Bożej jako Pośredniczki i Wspomożycielki, św. Józefa symbolizującego ważną rolę rodziny i św. Jana Ewangelisty w szatach biskupich głoszącego kazanie – jako podkreślenie roli Kościoła.



**Przeznacz 1% na rzecz OSP Gołkowice Górne
TO NIC NIE KOSZTUJE!!!**

**WYPEŁNIAJĄC PIT WPISZ NR: KRS 0000 116 212
CEL SZCZEGÓŁOWY:**

**Ochotnicza Straż Pożarna Gołkowice Górne
33 – 388 Gołkowice Dolne; woj. Małopolskie**

„Wierzę w Chrystusa, który umarł za mnie”



Obecnie przeżywamy w Kościele Rok Wiary, ogłoszony przez Papieża w październiku 2012 r. Stanowi on zachętą dla wiernych do głębszej refleksji nad własną wiarą, jej źródłem, sensem... W związku z tym, ks. Krzysztof Migacz wraz z Młodzieżową Grupą Apostolską działającą w naszej parafii zaprasza wszystkich, a w szczególności ludzi młodych na szóste spotkanie z cyklu 13 comiesięcznych celebracji. Już w piątek 22 marca 2013 r. o godzinie 19.00 będziemy wspólnie modlić się i zastanawiać nad treścią słów: „Wierzę w Chrystusa, który umarł za mnie”. Zapraszamy na nabożeństwo Drogi Krzyżowej, krótki film oraz Mszę Świętą.

Przyjdź, by towarzyszyć Chrystusowi w drodze wiodącej na Golgotę. Miej odwagę, by swym życiem świadczyć o miłości Boga do każdego z nas. Spójrz na swoje codzienne życie z perspektywy krzyża. Ofiaruj swój czas na spotkanie z Tym, który umarł także za Ciebie!!!



WIERZĘ W CHRYSUSA, KTÓRY UMARŁ ZA MNIE

22 marca 2013
godzina 19⁰⁰



Redakcja: Ks. Proboszcz Kazimierz Koszyk,
Anna i Grzegorz Górczowscy, Sylwia Korona - Sowińska,
Agata Masternak - Nawojowska, Mariusz Łomnicki, Jadwiga Gomółka,
Ks. Krzysztof Migacz wraz z MGA
e-mail: echo.parabiuulet@interia.pl
Parafia pw. Świętego Antoniego Padewskiego Gołkowice Górne 41,
33 – 388 Gołkowice Dolne
e-mail: kkoszyk@tarnow.opoka.org.pl
Strona internetowa parafii: www.golkowice.tarnow.opoka.org.pl
Konto budowy kościoła w Gołkowicach:
PARAFIA RZYMSKO-KATOLICKA ŚW. ANTONIEGO GOŁKOWICE G. 41
11881600012001000022190001

ZAPROSZENIE

Dnia 24 lutego 2013 r. o godz. 9.00 w Wiejskim Domu Kultury w Skrudzinie odbędzie się zebranie wiejskie mieszkańców Skrudziny i Gabonia – Praczki.

Dnia 3 marca 2013 r. o godz. 13.30 w budynku Szkoły Podstawowej w Gołkowicach odbędzie się zebranie wiejskie mieszkańców Gołkowic Górnych.

Dnia 9 marca 2013 r. o godz. 18.00 w Klubie Wiejskim w Gołkowicach Dolnych odbędzie się zebranie wiejskie mieszkańców Gołkowic Dolnych.

Podczas zebrań zostanie przedstawiona sprawa odbioru odpadków komunalnych czyli tzw. „Gospodarka śmieciowa” w Gminie Stary Sącz i poszczególnych sołectwach.

Serdecznie zapraszamy!

Sołtysi wsi:

**Skrudzina, Gaboń – Praczka,
Gołkowice Górne, Gołkowice Dolne.**

Różaniec Drogi Krzyżowej

Na Krzyżu różańca mówimy: **WIERZĘ W BOGA OJCA ...**

Na dużym paciorku różańca na cześć Trójcy Przenajświętszej: **Ojcie Nasz...**

Na trzech małych paciorkach:

1. Na cześć Niepokalanego Poczęcia Maryi: **Zdrowaś Maryjo...**

2. Na cześć Maryi Matki Boga: **Zdrowaś Maryjo...**

3. Na cześć Maryi Zawsze Dziewicy: **Zdrowaś Maryjo...**

Na dużym paciorku: **Chwała Ojcu ...**

Stacja I - Pan Jezus na śmierć skazany

Na dużym paciorku:

Ojcie Nasz.....i na koniec Chwała ...

Na dziesięciu małych paciorkach:

Jezu, Maryjo, Józefie, kochamy Was, ratujcie dusze.

Po każdej dziesiątce: **Chwała Ojcu i**

O mój Jezu, przebacz nam nasze grzechy, zachowaj nas od ognia piekielnego, zaprowadź wszystkie dusze do Nieba, szczególnie te, które najbardziej potrzebują Twojego Miłosierdzia.

Błogosławione niech będą Rany Jezusa Chrystusa, bo one wyzwoliły nas od kar za grzechy, błogosławiona niech będzie Jego Drogocenna Krew, która obmyła nas z naszych grzechów.

Stacja II - Pan Jezus bierze Krzyż na Swe Ramiona

Stacja III - Pan Jezus upada pod Krzyżem, po raz pierwszy

Stacja IV - Pan Jezus spotyka Matkę Bolesną

Stacja V - Szymon Cyrenejczyk pomaga nieść Krzyż

Stacja VI - Św. Weronika ociera twarz Panu Jezusowi

Stacja VII - Pan Jezus upada pod Krzyżem po raz drugi

Stacja VIII - Pan Jezus spotyka płaczące niewiasty

Stacja IX - Pan Jezus po raz trzeci upada pod Krzyżem

Stacja X - Pan Jezus z szat obnażony

Stacja XI - Pan Jezus do Krzyża przybity

Stacja XII - Pan Jezus umiera na Krzyżu

Stacja XIII - Pan Jezus zdjęty z Krzyża

Stacja XIV - Pan Jezus do Grobu złożony

Matka Boska 5 stycznia 1984 roku, powiedziała: „Żebyś zrozumiała wielką moc tej modlitwy /Różaniec Drogi Krzyżowej/, zatem ja ci teraz objawiam przez Serce Mojego Boskiego Jezusa tę cudowną łaskę: za każdym razem, kiedy ta modlitwa zostanie odmówiona, dziesięć tysięcy dusz zostaje zbawionych i otrzymuje łaskę wejścia do Królestwa Raju.

Wydarzenia parafialne

11 listopada 2012

Uroczystości religijno – patriotyczne z okazji 94 rocznicy odzyskania przez Polskę niepodległości.



Fotografie i wybór: Grzegorz Gorczowski